

Ens adrecem al Consell de Govern per tal de demanar-li que:

D'acord amb els principis rectors de la Universitat de Lleida, plasmats en els seus Estatuts, particularment: "la promoció dels drets humans, de la pau.", la voluntat de reforçar "els principis democràtics, la solidaritat i l'equitat" i l'assumpció com a finalitat pròpia de "la consecució d'una societat més justa i el respecte als drets humans i a la pau":

Mostri un ferm rebuig a l'acord anomenat "Declaració UE- Turquia", de 18 de març de 2016 pels motius següents:

Primer.- Consolida una "Europa-fortalesa" que es mostra insensible davant el patiment de les persones que arriquen les seues vides fugint dels horrors de la guerra. La UE s'allunya dels valors fundacionals i contravé els principis basals enunciats en els propis Tractats constitutius.

La Unió Europea és fonamentalment una comunitat de dret, una construcció sustentada en uns principis i normes que plasmen els valors que li donen raó de ser, contravenir-los de forma flagrant fa que s'obrin grans esquerdes en l'edifici comunitari.

Segon.- És el resultat d'una gestió ineficaç per part de la Unió Europea dels fluxos migratoris derivats d'una crisi humanitària de gran magnitud que no ha sabut afrontar de forma eficient dedicant-hi els recursos humans i econòmics necessaris per a la recepció, admissió i posterior real·lotjament de les persones refugiades dins del seu territori. Per contra, hem assistit a un tancament unilateral de fronteres i a un incompliment del deure d'acollida i dels compromisos de reubicació adquirits, jurídicament vinculants, sense que es posés en marxa cap intent de "sanció" als Estats membres incomplidors, tal com ho permet l'article 7 del Tractat de la Unió Europea (TUE). La inacció política i en el terreny pràctic ha contribuït a fer més gran l'emergència i ara es pretén solucionar mitjançant un "negoci mercantil": diners i prerrogatives polítiques (punts 5, 6 i 7 de la Declaració) a canvi d'externalitzar el control de les fronteres exteriors de la Unió Europea, un gest que equival a una abdicació de responsabilitats.

Tercer.- Representa un frau de llei. Si bé és cert que a partir del Consell Europeu, celebrat els dies 17 i 18 de març, s'han introduït dues millores substantives respecte al preacord –que violava la pròpia normativa europea i la legalitat internacional- com són: la prohibició de les "devolucions massives" i el tractament individualitzat de cada demanda d'asil, no obstant, l'esperit del preacord que ocultava la voluntat de deportacions massives, resta gairebé incòlume.

La Declaració adoptada és el resultat d'un exercici de recargolament del dret fins a acomodar-lo a la intencionalitat política subjacent. Parteix d'un axioma: considerar Turquia un país segur amb la finalitat d'evitar conculcar l'article 38 de la Directiva "procediment" 2013/32 segons el qual: "Els Estats membres només podran aplicar el concepte de tercer país segur quan les autoritats competents tinguin la certesa que el sol·licitant de protecció internacional rebrà al tercer país un tracte d'acord amb els següents principis: a) la seva vida o la seva llibertat no estan amenaçades per raó de raça, religió, nacionalitat, pertinença a un grup social particular o opinió política;"

Tenint en compte:

- la preocupant reserva de Turquia a la Convenció sobre l'Estatut de Refugiat que fins ara ha impedit a la població assentada a Turquia obtenir l'estatut de refugiat.
- La deriva repressiva del govern de Turquia envers el dret de manifestació i de la llibertat d'expressió.
- Així com les estadístiques de l'any 2015 publicades pel Tribunal Europeu de Drets Humans, on s'assenyala que Turquia és el segon país (després de la Federació Russa) que ha estat objecte de més demandes per vulneració dels drets humans (8.846): es fa difícil afirmar amb certesa que una persona demandant d'asil a Turquia no té cap raó per témer pel respecte dels seus drets i llibertats.

Quart.- Planteja seriosos interrogants sobre la seva viabilitat: primer, per la immediatesa de l'aplicació la qual palesa dubtes raonables sobre l'observació de la garantia ineludible de tracte individualitzat de cadascuna de les demandes d'asil. I, segon, pel que fa al pretès efecte "dissuasori" de les màfies mentre no es creïn vies segures i legals d'accés a les persones que fugen de la persecució, la violència i la guerra, continuaran arriscant-se encara més buscant rutes alternatives on els traficants d'éssers humans ben segur també hi seran presents.

Cinquè.- Incorre en omissions clamoroses. No s'aclareix com queda la situació dels milers de persones refugiades, arribades amb anterioritat a l'aplicació de l'acord, que es troben atrapades en camps improvisats a Grècia en condicions absolutament precàries.

S'ignora com es tractarà als refugiats de la comunitat kurda; la política de Turquia cap al poble kurd forma part del problema ja que ha contribuït a avivar el conflicte a Síria.

En l'acord no es destina ni una sola línia a enunciar que, en paral·lel, s'esmerçaran els màxims esforços i recursos en bastir una iniciativa de pau que intenti acabar amb el conflicte.

Per concloure, proposem que la comunitat universitària de la UdL aprovi:

- Expressar el nostre més sentit condol per totes les víctimes que han perdut la seva vida buscant refugi.
- Oferir la nostra col·laboració en favor de l'acolliment de les persones refugiades facilitant l'accés als estudis superiors dels que siguin estudiants universitaris mitjançant la inserció a la nostra Universitat.
- Exigir a la Unió Europea i als seus Estats membres més solidaritat, més humanitat i que actuïn d'acord amb el més estricte respecte als Drets Humans per tal d'evitar tant patiment i protegir la vida de les persones refugiades.

Oficina de Desenvolupament i Cooperació de la UdL amb el suport de Núria Camps Mirabet, comissionada de la UdL per les persones refugiades